ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Ιουνίου 1989

για τον καθορισμό των τρόπων εναρμόνισης των προγραμμάτων μείωσης της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου με προοπτική την εξάλειψή της

(89/428/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου 78/176/ΕΟΚ της 20ής Φεβρουαρίου 1978 περί αποβλήτων της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου (4), όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από την οδηγία 83/29/ΕΟΚ (5), και ιδίως σύμφωνα με το άρθρο 9, τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα για τη σταδιακή μείωση και την τελική εξάλειψη της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που υπήρχαν στις 20 Φεβρουαρίου 1978·

ότι τα προγράμματα αυτά καθορίζουν γενικούς στόχους περιορισμού της ρύπανσης από τα υγρά, στερεά και αέρια απόβλητα, οι οποίοι πρέπει να έχουν επιτευχθεί ως την 1η Ιουλίου 1987· ότι τα προγράμματα αυτά διαβιβάζονται στην Επιτροπή ώστε να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο για την εναρμόνιση των προγραμμάτων αυτών όσον αφορά τον περιορισμό της ρύπανσης με σκοπό την εξάλειψή της και τη βελτίωση των όρων ανταγωνισμού της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου·

ότι προκειμένου να προστατευθεί το υδάτινο περιβάλλον, πρέπει να απαγορευθούν οι καταβυθίσεις των αποβλήτων και οι απορρίψεις ορισμένων αποβλήτων, και ιδιαίτερα των στερεών και των ισχυρώς όξινων αποβλήτων, καθώς και να μειωθούν σταδιακά οι απορρίψεις άλλων αποβλήτων, ιδίως ασθενών οξέων, και εξουδετερωμένων αποβλήτων·

ότι οι υφιστάμενες βιομηχανικές εγκαταστάσεις οφείλουν να χρησιμοποιούν τις κατάλληλες διατάξεις κατεργασίας των αποβλήτων, έτσι ώστε να επιτευχθούν οι απαιτούμενοι στόχοι στις ορισθείσες προθεσμίες·

ότι η εγκατάσταση των συστημάτων αυτών μπορεί να δημιουργήσει σοβαρές τεχνικοοικονομικές δυσκολίες· ότι συνεπώς τα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλλουν την εφαρμογή των διαφόρων διατάξεων υπό τον όρο ότι καταρτίζεται και υποβάλλεται στην Επιτροπή πρόγραμμα πραγματικής μείωσης της ρύπανσης· ότι, όταν τα κράτη μέλη συναντούν ιδιαίτερες δυσκολίες όσον αφορά τα προγράμματα για την εξάλειψη των απορρίψεων, η Επιτροπή πρέπει να παρατείνει τα σχετικά χρονικά περιθώρια·

ότι, όσον αφορά τις απορρίψεις ορισμένων αποβλήτων, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν τους ποιοτικούς στόχους κατά τρόπον ώστε να επιτυγχάνονται εντελώς ισοδύναμα αποτελέσματα με αυτά που θα επιτυγχάνοντο με την εφαρμογή οριακών τιμών· ότι η ισοδυναμία αυτή πρέπει να αποδεικνύεται σε πρόγραμμα που θα υποβληθεί στην Επιτροπή·

ότι, χωρίς να θίγονται οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στα κράτη μέλη από την οδηγία 80/779/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 για τις οριακές τιμές της ποιότητας της ατμόσφαιρας και τις ενδεικτικές τιμές του διοξειδίου του θείου και των αιωρουμένων σωματιδίων (6), όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από την οδηγία 89/427/ΕΟΚ (7), και από την οδηγία 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1984 για την καταπολέμηση της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις (8), είναι σκόπιμο να προστατευθεί η ποιότητα της ατμόσφαιρας με τον καθορισμό κατάλληλων προτύπων εκπομπών όσον αφορά τις απορρίψεις αερίων από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου·

ότι, προκειμένου να διαπιστώνεται η πραγματική εφαρμογή των μέτρων, τα κράτη μέλη πρέπει να παρακολουθούν την πραγματική παραγωγή κάθε εγκατάστασης·

ότι όλα τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου πρέπει να αποφεύγονται ή, όπου αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό, να επαναχρησιμοποιούνται και ότι τα απόβλητα αυτά πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται ή να διατίθενται χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ, τους τρόπους εναρμόνισης των προγραμμάτων μείωσης της ρύπανσης που προκαλείται από τα απόβλητα παλαιών βιομηχανικών εγκαταστάσεων, με σκοπό την εξάλειψή της, και αποβλέπει στη βελτίωση των όρων ανταγωνισμού στον τομέα της παραγωγής διοξειδίου του τιτανίου.

(1) ΕΕ αριθ. C 138 της 26. 5. 1983, σ. 5, και ΕΕ αριθ. C 167 της 27. 6. 1984, σ. 9.
(2) ΕΕ αριθ. C 127 της 14. 5. 1984, σ. 29, και ΕΕ αριθ. C 158 της 26. 6. 1989.
(3) ΕΕ αριθ. C 358 της 31. 12. 1983, σ. 40.
(4) ΕΕ αριθ. L 54 της 25. 2. 1978, σ. 19.
(5) ΕΕ αριθ. L 32 της 3. 2. 1983, σ. 28.
(6) ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 30.
(7) Βλέπε σ. 53 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
(8) ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) εφόσον χρησιμοποιείται η μέθοδος κατεργασίας με θειικό οξύ:

— «στερεά απόβλητα»:

— τα αδιάλυτα στερεά κατάλοιπα μεταλλευμάτων, τα οποία δεν έχουν διασπασθεί από το θειικό οξύ κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παραγωγής,

— ο κρυσταλλικός θειικός υποσίδηρος ($FeSO_4.7H_2O$), ο λεγόμενος και πράσινο βιτριόλι (copperas),

— «ισχυρώς όξινα απόβλητα»:

τα υγρά απόβλητα που προέρχονται από τη φάση διήθησης μετά από υδρόλυση του διαλύματος θειικού τιτανυλίου. Αν τα εν λόγω υγρά απόβλητα, τα οποία περιέχουν ελεύθερο θειικό οξύ άνω του 0,5 % και διάφορα βαρέα μέταλλα (1), τα δύο αυτά είδη αποβλήτων μαζί θεωρούνται ως ισχυρώς όξινα απόβλητα,

— «απόβλητα κατεργασίας»:

τα άλατα διήθησης, οι ιλύες και τα υγρά απόβλητα τα οποία παράγονται κατά την κατεργασία (συγκέντρωση ή εξουδετέρωση) ισχυρώς οξίνων αποβλήτων και τα οποία περιέχουν διάφορα βαρέα μέταλλα. Δεν περιλαμβάνονται τα απόβλητα που έχουν υποστεί εξουδετέρωση και διήθηση ή καθίζηση και που περιέχουν ίχνη μόνο βαρέων μετάλλων και τα οποία, πριν να υποστούν οποιαδήποτε αραίωση, έχουν pH άνω του 5,5,

— «ασθενώς όξινα απόβλητα»:

τα ύδατα έκπλυσης, ψύξης ή συμπύκνωσης, καθώς και άλλες ιλύες και υγρά απόβλητα που δεν καλύπτονται από τους ανωτέρω ορισμούς και περιέχουν ελεύθερο θειικό οξύ 0,5 % ή λιγότερο,

— «εξουδετερωμένα απόβλητα»:

οποιοδήποτε υγρό έχει pH άνω του 5,5, περιέχει ίχνη μόνο βαρέων μετάλλων και λαμβάνεται απευθείας με τη διήθηση ή την καθίζηση ισχυρώς ή ασθενώς οξίνων αποβλήτων τα οποία έχουν υποστεί επεξεργασία για τη μείωση της οξύτητάς τους ή της περιεκτικότητάς τους σε βαρέα μέταλλα,

— «κονιορτός»:

κονιορτός οποιασδήποτε φύσεως που προέρχεται από τις εγκαταστάσεις παραγωγής και ιδίως ο κονιορτός από πιγμέντα και μετάλλευμα,

— «SO_x»:

διοξείδιου και τριοξείδιο του θείου υπό μορφή αερίου τα οποία απελευθερώνονται κατά διάφορα στάδια της διαδικασίας παραγωγής και της εσωτερικής κατεργασίας των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των σταγονιδίων οξέων·

β) εφόσον χρησιμοποιείται η μέθοδος κατεργασίας με χλώριο:

— «στερεά απόβλητα»:

— τα αδιάλυτα στερεά κατάλοιπα μεταλλευμάτων τα οποία δεν έχουν διασπαστεί από το χλώριο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παραγωγής,

— τα χλωριούχα άλατα και τα υδροξείδια μετάλλων (διηθητικές ύλες) που παράγονται σε στερεά μορφή κατά την παρασκευή του τετραχλωριούχου τιτανίου,

— τα κατάλοιπα οπτανθράκων από την παρασκευή τετραχλωριούχου τιτανίου,

— «ισχυρώς όξινα απόβλητα»:

τα απόβλητα που περιέχουν ελεύθερο υδροχλωρικό οξύ άνω του 0,5 % και διάφορα βαρέα μέταλλα (1),

— «απόβλητα κατεργασίας»:

τα άλατα διήθησης, οι ιλύες και τα υγρά απόβλητα που παράγονται κατά την κατεργασία (συγκέντρωση ή εξουδετέρωση) ισχυρώς οξίνων αποβλήτων και τα οποία περιέχουν διάφορα βαρέα μέταλλα. Δεν περιλαμβάνονται τα απόβλητα που έχουν υποστεί εξουδετέρωση και διήθηση ή καθίζηση και που περιέχουν ίχνη μόνο βαρέων μετάλλων και τα οποία, πριν να υποστούν οποιαδήποτε αραίωση, έχουν pH άνω του 5,5,

— «ασθενώς όξινα απόβλητα»:

τα ύδατα έκπλυσης, ψύξης ή συμπύκνωσης, καθώς και άλλες ιλύες και υγρά απόβλητα που δεν καλύπτονται από τους ανωτέρω ορισμούς και περιέχουν ελεύθερο υδροχλωρικό οξύ 0,5 % ή λιγότερο,

— «εξουδετερωμένα απόβλητα»:

οποιοδήποτε υγρό έχει pH άνω του 5,5, περιέχει ίχνη μόνο βαρέων μετάλλων και λαμβάνονται απευθείας με τη διήθηση ή την καθίζηση ισχυρώς ή ασθενώς οξίνων αποβλήτων τα οποία έχουν υποστεί επεξεργασία για τη μείωση της οξύτητάς τους ή της περιεκτικότητάς τους σε βαρέα μέταλλα,

— «κονιορτός»:

κονιορτός οποιασδήποτε φύσεως που προέρχεται από τις εγκαταστάσεις παραγωγής και ιδίως ο κονιορτός από μετάλλευμα, πιγμέντα και οπτάνθρακα,

— «χλώριο»:

χλώριο σε αέρια μορφή που απελευθερώνεται κατά τα διάφορα στάδια της διαδικασίας παραγωγής·

γ) εφόσον χρησιμοποιείται η μία είτε η άλλη μέθοδος:

— «καταβύθιση»:

κάθε ηθελημένη διάθεση σε εσωτερικά επιφανειακά ύδατα ή στην ανοικτή θάλασσα, ουσιών και υλικών από πλοία και αεροσκάφη (2) οποιουδήποτε τύπου και από μόνιμες και πλωτές εξέδρες.

2. Οι ορισμοί της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ έχουν την ίδια έννοια και στην παρούσα οδηγία.

(1) Με τον ορισμό αυτόν καλύπτονται και τα ισχυρώς όξινα απόβλητα τα οποία έχουν αραιωθεί μέχρις του σημείου να περιέχουν ελεύθερο υδροχλωρικό οξύ 0,5 % ή λιγότερο.

(2) Με τον όρο «πλοία και αεροσκάφη» νοούνται τα πλοία και τα αεροσκάφη παντός τύπου. Ο ορισμός περιλαμβάνει σκάφη κινούμενα σε στρώμα αέρος, τα πλωτά μέσα, αυτοπροωθούμενα ή όχι, καθώς και τις μόνιμες ή πλωτές εξέδρες.

Άρθρο 3

Η καταβύθιση όλων των στερεών, των ισχυρώς οξίνων αποβλήτων, των αποβλήτων κατεργασίας και των ασθενών οξίνων αποβλήτων ή των εξουδετερωμένων αποβλήτων που ορίζονται στο άρθρο 2, απαγορεύεται από τις 31 Δεκεμβρίου 1989.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι η απόρριψη αποβλήτων στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα, στα εσωτερικά παράκτια ύδατα, στα χωρικά ύδατα και στην ανοικτή θάλασσα απαγορεύεται:

α) όσον αφορά τα στερεά απόβλητα, τα ισχυρώς όξινα απόβλητα κατεργασίας τα οποία προέρχονται από παλαιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη μέθοδο θειικού οξέος:

— από τις 31 Δεκεμβρίου σε όλα τα προαναφερθέντα ύδατα·

β) όσον αφορά τα στερεά απόβλητα και τα ισχυρώς όξινα απόβλητα τα οποία προέρχονται από παλαιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη μέθοδο κατεργασίας με χλώριο:

— από τις 31 Δεκεμβρίου 1989 σε όλα τα προαναφερθέντα ύδατα.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4, εάν αυτό επιβάλλεται λόγω σοβαρών τεχνικοοικονομικών δυσχερειών και υπό τον όρο ότι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989 θα υποβληθεί στην Επιτροπή ένα πρόγραμμα για την ουσιαστική μείωση της καταβύθισης και της απόρριψης των αποβλήτων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4, ούτως ώστε το 1992 το αργότερο να απαγορευθούν οριστικά. Εντός τριών μηνών το αργότερο από την έκδοση της παρούσας οδηγίας η Επιτροπή ενημερώνεται (1) για τις περιπτώσεις αυτές, για τις οποίες διενεργεί διαβουλεύσεις. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

2. Στην περίπτωση που κάποια κράτη μέλη έχουν χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα της παραγράφου 1 αλλά εξακολουθούν να βρίσκονται σε αδυναμία να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις του άρθρου 4 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, η Επιτροπή μπορεί να δώσει εξάμηνη παράταση. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δώσει εξάμηνη παράταση για την υποβολή των προγραμμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφόσον το ζητήσει ένα κράτος μέλος που συναντά δυσκολίες στις εθνικές εγκριτικές του διαδικασίες.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι η απόρριψη αποβλήτων μειώνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) από παλαιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη μέθοδο θειικού οξέως:

— ασθενώς όξινα απρόβλητα και εξουδετερωμένα απρόβλητα μειώνονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1992, σε όλα τα ύδατα, σε τιμή που δεν υπερβαίνει τα 800 kg ολικού θειικού ανιόντος ανά τόνο παραγομένου διοξειδίου του τιτανίου (τα οποία αντιστοιχούν στα ιόντα SO_4 που περιέχονται στο ελεύθερο θειικό οξύ και στα μεταλλικά θειικά άλατα)·

β) από παλαιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη μέθοδο χλωρίου:

— ελαφρώς όξινα απρόβλητα, απρόβλητα κατεργασίας και εξουδετερωμένα απρόβλητα μειώνονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1989, σε όλα τα ύδατα, στις ακόλουθες τιμές ολικού χλωρίου ανά τόνο παραγομένου διοξειδίου του τιτανίου (οι τιμές αντιστοιχούν στα ιόντα χλωρίου που περιέχονται στο ελεύθερο υδροχλωρικό οξύ και τα μεταλλικά χλωριούχα άλατα):

130 kg, όταν χρησιμοποιείται φυσικός ρουτίλιος
228 kg, όταν χρησιμοποιείται συνθετικός ρουτίλιος
450 kg, όταν χρησιμοποιείται «slag».

Στην περίπτωση εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν περισσότερους του ενός τύπου μεταλλευμάτων, οι τιμές αυτές εφαρμόζονται ανάλογα με τις ποσότητες των μεταλλευμάτων που χρησιμοποιούνται.

Άρθρο 7

1. Εκτός από την περίπτωση των εσωτερικών επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 6 στοιχείο α), αν αυτό επιβάλλεται λόγω σοβαρών τεχνικοοικονομικών δυσχερειών και υπό τον όρο ότι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989 θα υποβληθεί στην Επιτροπή ένα πρόγραμμα για την ουσιαστική μείωση των απορρίψεων των αποβλήτων αυτών. Το πρόγραμμα αυτό πρέπει να επιτρέπει την επίτευξη των ακολούθων οριακών τιμών ανά τόνο παραγομένου διοξειδίου του τιτανίου κατά τις ακόλουθες ημερομηνίες:

ελαφρώς όξινα απρόβλητα και εξουδετερωμένα απρόβλητα:
1 200 kg — 31 Δεκεμβρίου 1992
ελαφρώς όξινα απρόβλητα και εξουδετερωμένα απρόβλητα:
800 kg — 31 Δεκεμβρίου 1994.

Εντός τριών μηνών το αργότερο από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή ενημερώνεται (1) για τις περιπτώσεις αυτές, για τις οποίες διενεργεί διαβουλεύσεις. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 6 στοιχείο β), εάν αυτό επιβάλλεται λόγω σοβαρών τεχνικοοικονομικών δυσχερειών και υπό τον όρο ότι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989 θα υποβληθεί στην Επιτροπή ένα πρόγραμμα για την ουσιαστική μείωση της απόρριψης των αποβλήτων που αναφέρονται στο σημείο αυτό, ούτως ώστε το 1992 το αργότερο να επιτευχθεί η τήρηση της οριακής τιμής που ορίζεται στο άρθρο 6 στοιχείο β). Εντός τριών μηνών το αργότερο από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή ενημερώνεται (1) για τις περιπτώσεις αυτές, για τις οποίες διενεργεί διαβουλεύσεις. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

(1) Τα στοιχεία αυτά παρέχονται στα πλαίσια του άρθρου 14 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ ή ξεχωριστά, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 8

1. Όσον αφορά τις υποχρεώσεις εκ του άρθρου 6, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν την εφαρμογή ποιοτικών στόχων που θα εφαρμοσθούν κατά τρόπον ώστε να έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα προς τις οριακές τιμές όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και την αποφυγή των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

2. Αν ένα κράτος μέλος επιλέξει την εφαρμογή ποιοτικών στόχων, υποβάλλει στην Επιτροπή πρόγραμμα (1) με το οποίο αποδεικνύεται ότι με τα μέτρα αυτά επιταγχάνεται ισοδύναμο αποτέλεσμα ως προς τις οριακές τιμές όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και την αποφυγή των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, εφόσον οι οριακές αυτές τιμές εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 6.

Το πρόγραμμα αυτό υποβάλλεται στην Επιτροπή τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το κράτος μέλος προτίθεται να εφαρμόσει τους ποιοτικούς στόχους.

Το πρόγραμμα αυτό κρίνεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ.

Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα μειώνονται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) στην περίπτωση παλαιών βιομηχανικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν τη μέθοδο του θειικού οξέος:

i) όσον αφορά τον κονιορτό, οι εκπομπές μειώνονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1990 σε τιμή που δεν υπερβαίνει τα 50 mg/Nm³ (2) από την κυριότερη πηγή και τα 150 mg/Nm³ (2) από άλλες πηγές (3),

ii) όσον αφορά το SO_x που εκλύεται από τα στάδια χωνέματος και φρύξης της παραγωγής του διοξειδίου του τιτανίου, οι εκπομπές μειώνονται από την 1η Ιανουαρίου 1995 σε τιμή που δεν υπερβαίνει τα 10 kg ισοδυνάμου SO_2 ανά τόνο παραγομένου διοξειδίου του τιτανίου,

iii) τα κράτη μέλη επιβάλλουν την εγκατάσταση συστημάτων, για να αποφεύγεται η εκπομπή σταγονιδίων οξέων,

iv) οι εγκαταστάσεις για τη συμπύκνωση όξινων αποβλήτων δεν πρέπει να απορρίπτουν περισσότερο από 500 mg/Nm³ SO_x το οποίο υπολογίζεται ως ισοδύναμο SO_2 (4),

v) οι εγκαταστάσεις για τη φρύξη των αλάτων που παράγονται κατά την κατεργασία των αποβλήτων πρέπει να διαθέτουν την καλύτερη διαθέσιμη τεχνολογία για τη μείωση των εκπομπών SO_x η οποία δεν συνεπάγεται υπερβολική δαπάνη·

β) στην περίπτωση παλαιών βιομηχανικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν τη μέθοδο του χλωρίου:

i) όσον αφορά τον κονιορτό, οι εκπομπές μειώνονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1989 σε τιμή που δεν υπερβαίνει τα 50 mg/Nm³ (2) από τις κυριότερες πηγές και τα 150 mg/Nm³ (2) από τις άλλες πηγές (3),

ii) όσον αφορά το χλώριο, οι εκπομπές μειώνονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1989 σε τιμή που δεν υπερβαίνει σε καμιά στιγμή το 40 mg/Nm³, ενώ ο ημερήσιος μέσος όρος της συγκέντρωσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 5 mg/Nm³ (5).

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της οδηγίας 80/779/ΕΟΚ.

3. Η διαδικασία ελέγχου των μετρήσεων αναφοράς των εκπομπών SO_x στην ατμόσφαιρα περιγράφεται στο παράρτημα.

Άρθρο 10

Οι τιμές και οι μειώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 6, 8 και 9 ελέγχονται από τα κράτη μέλη σε συνάρτηση με την πραγματική παραγωγή κάθε μονάδας.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι όλα τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου και ειδικότερα τα απόβλητα των οποίων απαγορεύεται η απόρριψη ή η καταβύθιση στα ύδατα ή η εκπομπή στην ατμόσφαιρα:

— μειώνονται στο ελάχιστο ή επαναχρησιμοποιούνται, εφόσον αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό,

— επαναχρησιμοποιούνται ή αποβάλλονται χωρίς να βλάπτεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Το ίδιο ισχύει και για τα απόβλητα που προέρχονται από επαναχρησιμοποίηση ή κατεργασία των προαναφερόμενων αποβλήτων.

(1) Τα στοιχεία αυτά παρέχονται στα πλαίσια του άρθρου 14 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ ή ξεχωριστά, ανάλογα με την περίπτωση.
(2) Κυβικό μέτρο σε θερμοκρασία 273 K και πίεση 101,3 KPa.
(3) Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή γι' αυτές τις ήσσονος σημασίας πηγές που δεν συμπεριλαμβάνονται στις μετρήσεις τους.
(4) Για τις νέες μεθόδους συμπύκνωσης η Επιτροπή μπορεί να συμφωνεί σε διαφορετική τιμή, εφόσον τα κράτη μέλη μπορούν να αποδείξουν ότι δεν υπάρχουν τεχνικές που να επιτρέπουν την τήρηση του κανόνα αυτού.
(5) Θεωρείται ότι οι τιμές αυτές αντιστοιχούν σε ανώτατο όριο 6 g ανά τόνο παραγομένου διοξειδίου του τιτανίου.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα μέτρα που είναι αναγκαία, προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989 και ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. ARANZADI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διαδικασία ελέγχου των μετρήσεων αναφοράς των εκπομπών αερίων SO_x

Για τον υπολογισμό των ποσοτήτων SO_2 και SO_3 και των σταγονιδίων οξέων εκφραζομένων σε ισοδύναμο SO_2, οι οποίες αποβάλλονται από συγκεκριμένες μονάδες, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο όγκος του αερίου που αποβάλλεται κατά τη διάρκεια των συγκεκριμένων εργασιών και η μέση περιεκτικότητα σε SO_2 και SO_3 που μετράται κατά την ίδια χρονική περίοδο. Ο προσδιορισμός της παροχής και της περιεκτικότητας σε SO_2 και SO_3 πρέπει να γίνεται κάτω από τις ίδιες συνθήκες θερμοκρασίας και υγρασίας.